

ZPRÁVA O ČERNÉ LISTINĚ

Sdělení Generální prokuratury ČR ohledně posouzení činnosti bývalých členů předsednictva UV KSC v souvislosti s přijetím Smlouky o vedení jednotné centrální evidence představitelů, exponátů a nositelů právnického oportunismu, organizátorů protistraničských, protisocialistických a protivojváčských kampaní a akcí ze dne 8. 1. 1971.

GP ČR byl dne 26. 4. tohoto roku předložen GP ČSFR spisy materiálu, který se jedná o dokumenty z bývalého předsednictva UV KSC, opatřené správou Federálního policejního sboru pro vyšetřování ze státního archivu ČSFR, týkající se přijetí a praktického provedení zmíněné smlouky předsednictva UV KSC, k posouzení trestní odpovědnosti těchto členů předsednictva pro podněty z trestního činu podpory a propagace falšima a podobného hnutí podle ustanovení § 260 odstavce 1, 2, písmena b) trestního zákona.

Z obsahu předloženého materiálu vyplývá tyto skutečnosti:

Dne 8. 1. 1971 přijalo předsednictvo UV KSC ve složení Vasil Bilak, Peter Čolotka, Evžen Erban, Gustáv Husák, Antonín Kapec, Josef Kempný, Josef Korčák, Josef Lenárt, Jan Piller, Ladislav Svoboda, Lubomír Strougal, Dalibor Hanes, Václav Hložek, Alois Indra a Miloš Jakeš usnesení č. P 8854, jímž byla schválena Smlouva UV KSC a zapsána a vedená jednotná centrální evidence představitelů, exponátů a nositelů právnického oportunismu, organizátorů protistraničských, protisocialistických a protivojváčských kampaní a akcí v každé evidenci UV KSC.

Pro úplnost je třeba dodat, že tomuto usnesení předcházelo usnesení ze dne 13. února 1970, kterým bylo uloženo všem oddělením UV KSC navrhovat lidi, kteří museli odejít z nomenklaturních funkcí UV KSC v důsledku svých právnicko-opportunistickejch názorů, a u nichž je žádoucí, aby i nadále byli vedeni v evidenci UV KSC, sledováni jejich pracovní zařazení apod.

Návrh na založení a vedení evidence představitelů pravice byl ve studiu pracovního materiálu politickoorganizačního oddělení UV KSC předložen k vyřízení UKRK a byru UKRK, všem oddělením UV KSC a byru UV KSC, tajemníkům byru UV KSC, UV KSS, představitelům vlády ČSFR a členům krajských výborů KSC. Při zpracování materiálu byly zohledněny i zkušenosti z vedení evidence „kontrarevolučních“ hnutí v Maďarsku.

Obsahem „Smlouvy“ byl určen rozsah evidence, výběr představitelů pravice, režim schvalování seznamů a přímé sledování evidence v UV KSC, včetně sledování pohybu a činnosti evidovaných představitelů pravice.

Cílem evidence bylo zlikvidovat a soustavně udržovat přehled, kde se představitelé pravice soustřeďují, vytvořit podmínky k izolování jejich působení na masu pracujících a mládež, zabránit jejich návratu zpět na exponovaná místa (nomenklatura a jiné významné funkce) ve státních a hospodářských orgánech, v institucích a zařízeních politického a ideologického působení na vědomí občanů, ve společenských, kulturních a školních orgánech a organizacích, v oblasti mezinárodních a zahraničních vztahů.

v podnicích zahraničního obchodu a na hospodářském úseku v nomenklaturních funkcích.

Z obsahu materiálu však vyplývá, že seznamy byly uzavřeny až v roce 1973. Během let 1971 a 1973 bylo postupně k evidenci navrženo 10 504 osoby. Nakonec bylo evidováno 6 335 osob. Z předložených materiálů však nevyplývá, zda byly seznamy v následujících letech aktualizovány. V materiálech je též konstatováno, že „největším“ problémem bylo uvolňování výchovných pracovníků (učitelů, docentů, asistentů, profesorů apod.) škol všech stupňů. Většina z nich byla přeznačena z vedoucích a řídicích funkcí do nižších funkcí, ale nadále působili ve výchovném procesu, jejich postupně z školních služeb naráželo na

Rok 1971 - na normalizovaných prvomájových „veselících“ se už zase začínalo jít na počest strany a vlády, zatímco na stranických sekretariátech se pomalu připravovala systematická perzekuce tisíců „exponátů pravice“.

zákonná ustanovení. V době, kdy již neplatila mimořádná opatření, bylo jejich uvolňování možné jen tehdy, podlehlo-li se školské správě zjištění závažné přestupky v pedagogické činnosti, nebo podlehlo-li se je přestavět, aby dobrovolně odešli z oblasti školství.

Se stejnými problémy se setkávaly „řídící orgány“ v oblasti justice (prokuratura, soudní apod.). Zde byl navíc i cíleli sledovat kvalifikačních kádrů. V řadě případů by jejich odchod nepřizpůsobivě ovlivnil činnost instituce.

K tomu je třeba dodat, že zařazení osob do evidence záviselo mnohdy na spřítnosti k tomu kterému stranickému orgánu. Zřejmá libovůle dopadala s různými následky i na rodinné příslušníky.

Z celkového počtu navržených osob bylo 82 % bývalých členů komunistic-

ké strany. Z toho 38,1 % vstoupilo do KSC do února 1948 (do roku 1945 pak 2,3 %) a 61,9 % až po tomto datu. Bezpartijní a příslušníci jiných politických stran tvořili 18 %. Šlo převážně o organizátory, představitelů a aktivní činitele KAN, K 231, přípravného výboru sociálně demokratické strany a dalších „nelegálních“ organizací vzniklých v roce 1968.

Ve všech navržených 67,3 % byli bývalí pracovníci stranických orgánů, zastupitelských a výkonných orgánů státní moci a správy, orgánů NF a společenských organizací, sdělovacích prostředků, školství, vědy, kultury a zdravotnictví (z toho 55 % pracovalo ve vedoucích funkcích). Mezi navrženými byla i řada bývalých dělníků, vedoucích kádrů,

profesorů, asistentů a učitelů vysokých a ostatních škol, primářů a jejich zástupců, spisovatelů, malířů, sochařů, výtvarníků, režisérů a dramaturgů.

V podnicích, závodech výzkumných ústavů, včetně podniků zahraničního obchodu, pracovalo 31,3 % navržených. Jednalo se zejména o bývalé generální a podnikové ředitele, ředitele závodů, náměstky a jejich zástupce a jiné vedoucí pracovníky.

Z celkového počtu navržených tvořili dělníci 2,4 %. Převážně se mělo jednat o bývalé příslušníky jiných sociálních skupin, kteří se dělníky stali po únoru 1948. Nepatrný počet (1,4 %) tvořili ostatní skupiny lidí včetně důchodců.

Z hlediska hmotněprávního je třeba uvést, že ustanovení § 260 trestního zákona, platné v roce 1971, mělo kvali-

tativně jiný obsah. Tehdy postihovalo především propagaci falšima. Pojem „jiné podobné hnutí“, který citované zákonné ustanovení též obsahovalo, nelze vykládat pomocí novelizovaného ustanovení § 260 trestního zákona, a ani tento pojem nelze posuzovat doleňmi politicko-společenskými hledisky, neboť by to vedlo k vykladu politickému nikoliv právnímu. V případě „Smlouvy“ předsednictva UV KSC z roce 1971 se jednalo o likvidaci politických odřadů, a to především z vlastních řad.

Tmou otázkou je, že jednáni členů předsednictva UV KSC a všech dalších, kteří se na akci podíleli a akcí iniciativně rozvířili, napůhlovaly znalby skutkových podstatě několika trestných činů, např. zneužívání pravomoci veřejného činitele, vydírání a útisku. Ve všech těchto případech by přicházelo v úvahu vedení trestního řízení. Le si totiž snadno představit konkrétní podřízení z trestné činnosti, spočívající např. v tom, že na základě zmíněné „Smlouvy“ byla řada osob domcena k rezignaci na funkce pod pohrůžkou, že se jinak dle ti nedostanou na studii apod. Forem vydírání a útisku bylo nepochybně mnoho. Trestní odpovědnost členů předsednictva UV KSC spočívala jednak v kvalifikovaném zneužívání pravomoci veřejného činitele, dále v organizování, případně pomoci při pschání konkrétních trestných činů. Obdobným způsobem by bylo možno dovodit trestní odpovědnost dalších osob, které se podílely na likvidaci odřadů režimu.

Z dosavadního obsahu soustředěných materiálů, po přihlídnutí k ustanovení § 161 trestního zákona, podle něhož se trestní činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a k ustanovení § 67 trestního zákona o promlčení trestního stíhání, lze dospět k závěru, že nejsou dány podmínky pro zahájení trestního stíhání. (Promlčení dle u nejzávažnějšího trestního činu, tj. zneužívání pravomoci veřejného činitele podle ust. § 158/1 trestního zákona je desetileté.)

Zveřejnění těchto údajů povazuje vedení Generální prokuratury ČR za naprosto nezbytné, neboť skutečná obnova respektu k zákonům a lidským právům vyžaduje čestné a otevřené vyjádření se s dědicím minulého režimu. Právě při respektování platných zákonů je třeba učinit vše, co vede k morálnímu odsouzení zločinů spáchaných po únoru 1948 s výhradou možného trestně právního postihu jednotlivců, ovšem za splnění všech hmotněprávních předpokladů. Jednotlivé vyjádření dleň informovat veřejnost a tím morálně i politicky odsoudit představitelů všech stupňů bývalého režimu i jeho počtu a zároveň tím poskytnout plnou solidaritu a satisfakci všem opravdovým obětem, kteří se v daném případě jedná pouze o období po roce 1968. Vycházíme přitom i z faktu, že dosud nedošlo žádnou formou ke zveřejnění osob, které byly evidovány jako osoby „nepřátelské“ bývalému režimu.

(Úprava textu LN)

Seznam osob doporučených k zařazení do jednotné centrální evidence představitelů a exponátů pravice z centrálních orgánů

ADÁMEK Amot (1932), vedoucí odb. úst. rozhl. a tel. byru UV KSC	BEKNERMAN Jan (1923), vedoucí odd. PZO Mnozkov	ALTMAN Miroslav (1923), vedoucí odd. FVD ČSFR	ASKENÁZJ Ludvík (1921), spisovatel	BABINIC Vladimír (1926), redaktor, CTX Bratislava	BACHMEIEROVÁ Božena (1927), vedoucí odb. odb. ref. MS CSK Praha	BACHNÁR Alexander (1919), sekretář redakce Práce, Bratislava	BAER JIH, inž. (1915), generální ředitel, GR ČZE	BAKOS Martin (1929), redaktor, Čs. rozhlas Bratislava	BALAJKA Bohumil, dr. (1923), redaktor, SPN Praha	MALEK Stanislav (1921), docent katedry řep. ekonomie, VSP UV KSC	BALOUŠEK Robert (1932), elektromechanik, DDI Pokrokov Duchcov	BALVIN Josef (1923), vedoucí tajemník, ČSVA divadelních umělců	BARES Gustav (1910), děkan, fakulta ovčív. v nováčiřtávi Praha	BARTL Bohumil (1927), samostatný referent, ČSVD	BARTL Václav (1916), místopředseda, ČSVOVS	BARTONĚK Vlastimil (1923), odb. asistent katedry dějin KSSS, VSP UV KSC	BARTOŠEK Jindřich (1923), odb. prac., odb. řed. prvního úseku a celulární	BARTOŠEK Karel, PhDr. (1930), vědecký pracovník, HU CSAV Praha	BATTEK Rudolf, inž. (1924), pracovník Sociologického úst. CSAV Praha	BECKVA JIH, PhDr. (1930), prac. Ústav jazyků a úst. CSAV Praha	BEČVARA Josef, dr. (1929), v. d. prac. Ústav pro výzkum veřejného mínění CSAV Praha	BEČEK Josef, inž. (1932), ved. tajemník, OV KSSS Bardejov	BEDNÁROVÁ Ota (1927), redaktorka, Čs. televize Praha	BEDRŇAK Václav, inž. (1940), odb. prac., VŠ chemickotechnologická, Praha	BEER Ferdinand, dr. (1926), vedoucí, sekretář, J. Smrkovického	BECHYNĚ Zdeněk (1925), dědochoda	BEJCEK Karel (1921), ved. tajemník, OV KSC Kladičov	BELAJ Jaroslav, inž. (1933), ředitel, SEŠ Zlín	BELDA Josef (1921), red. Revue dějin socialismu, Ústav dějin socialismu UV KSC	BENDA Miloslav (1928), odb. asistent, katedra děj. ČSFR	BENDA Otto (1926), pracovník, PZO INVESTA Praha	BENDA-VÍM, PhDr. (1916), ředitel, St. B. dovéké muzeum, Praha	BERAN František, inž. (1933), ved. odb. řed. Federální výbor polit. a telekomunikací ČSFR	BERAN Karel (1924), zpravodaj CTX, pracovník Vídeň	BERTELMAN Václav (1921), v. d. prac., Ústav státní a práva CSAV Praha	BEZDÍČEK Viliam (1906), ministr školství ČSR	BEHAL Rostislav, dr. (1922), náměstek řed. řed. Čs. rozhlas Praha	BEHALOVÁ Květa (1923), zástupkyně ved. řed. Pravidum CSAV Praha	BIELOVÁ Eva (1920), odb. asistentka kat. jez. VSP UV KSC	BILKOVÁ Ota (1927), pol. prac., odd. kultury UV KSC	BIZIK Otakar (1926), v. d. prac., Výzk. ústav ekonomiky prvního úseku a řízení Praha	BLÁZEK Vladimír, PhDr. (1930), odb. asistent, ÚVJF Brno	BOČEK Karel, inž. (1926), gen. ředitel Úradových odd. ČSVP	BOK Emil (1925), odb. asistent, VSP UV KSC	BORSKÝ Pavel, inž. (1921), velv. řada I. třídy, MZV Praha	BORŮVKA Josef (1911), ministr, MZV ČSFR	BRABEC JIH, PhDr., CSc. (1929), místopředseda UV Svazu čs. spisovatelů	BRABEC Vladimír (1924), ředitel, CTX Praha	BRADA Miloslav (1926), ved. sekretariátu gen. řed. PZO Mnozkov	BRANISLAV Vladimír (1935), redaktor, Čs. televize Praha	BRANZOVSKEJ Josef (1909), redaktor, Čs. rozhlas Praha	BRATOVÁ Božena (1928), vedoucí odboru, UKLK Praha	BRÁUN Zdeněk, JUDr. (1926), okresní prokurátor, Václavovy Vary	BREJNÍK Emil, JUDr. (1925), pracovník sekretariátu řed. vlády ČSFR	BRENCIC Stefan (1920), pověřenec pro kulturu a informace SNR Bratislava	BRENNER Vladimír (1922), poradce, Institut por. čs. kom. pro vědecké řiz. Praha	BRETYL Milan (1921), náměstek řed. ředitel, CTX	BROD Jan, prof., MUDr. (1912), ředitel, Výzk. ústav obřahu krevního	BROD Tomán (1929), prac. Ústav dějin sou. zemí vých. Evropy	BRODSKY Jaroslav (1920), gen. tajemník K 231	BRONOVÁ Libuše, inž. (1934), vedoucí odb. min. výstavby a techniky ČSFR, odd. UV KSC Praha	BROUČEK Emil, inž. (1921), ekonom, náměstek UR Čs. televize Praha	BUDIN Stanislav (1903), ved. redaktor, časopis Reportér	BUCHTELE Jaroslav, inž. (1942), technik, Telex Praha-Holešovice	BUREŠ Jan (1919), ředitel, časopis SVĚT sovětů	BUREŠ Jan (1927), pol. pracovník, MZO, odd. UV KSC Praha	BURGER Zdeněk (1926), pracovník PZO KOVO Praha	BURIAN Jan (1936), ved. odb. referent-speciální min. polit. a telekomunikací ČSFR	CADRA Fedor (1926), redaktor, Čs. rozhlas Bratislava	CAHA Miroslav (1924), odb. asistent kat. dějin ČSFR a KSC, VSP UV KSC	CIBULOVÁ Vladimíra, inž. (1932), ved. odb., odb. terciální třídy CPK	CIGÁNEK František, PhDr. (1930), ved. odb. dok. a arch., kancelář Národního šrovednictví ČSFR	CISAR Čestmír, PhDr. (1920), tajemník UV KSC, předseda ČNR	CUHRA Ivan (1936), redaktor, Čs. rozhlas	CVEKEL JIH, dr. (1919), vedoucí odd. hist. materialismu, FU CSAV Praha	CZASTEK Josef (1936), sam. odb. řed. ČSVD	CEJKOVÁ Viktorie (1934), dokumentaristka, historický ústav CSAV	CECHOVÁ Heda (1928), hudebnice, Čs. televize Praha	CELKO Vojtěch (1946), student, FF KU, Praha	CERNÁK Milan (1932), ředitel, studio kritických filmů, Čs. film Bratislava	CERNÍK Otáček, inž. (1921), předseda vlády ČSFR	CERNÝ Alfréd, RSDr. (1923), tajemník KV KSC	CERNÝ František (1931), redaktor, Čs. rozhlas Praha	CERNÝ Jaroslav (1922), ved. zahr. oddělení, redakce Svobodné slovo	CERNÝ JIH (1928), ved. odb. ref., tajemník, Úst. pro výzkum veřejného mínění, Úst. pro výzkum veřejného mínění, Úst. pro výzkum veřejného mínění, Úst. pro výzkum veřejného mínění	CERNÝ Karel, inž. (1913), pracovník hosp. indy, Úřad předs. vlády ČSFR	CERNÝ Rudolf (1921), technik, VTZ Chomutov	CERNÝ Václav (1905), profesor, FF KU, Praha	CERNÝ Václav (1924), zástupce vedoucího, úst. odbor	CERVENKA Miroslav, PhDr., doc. (1932), vedoucí redaktor, časopis Česká literatura	ČERVENSKÁ Edna, dr. (1912), ved. odb. řed. spec. kancelář NS ČSFR	CHÁK Milot (1931), docent, katedra politické ekonomie VSP UV KSC	COMAJ Jan (1935), ved. redaktor, časopis Směna na sešl. Bratislava	CULIK Dušan (1924), ved. odb. tisk a informac. min. zdravotnictví ČSFR	CURIKOVÁ Ota (1932), redaktorka dětského vysílání Vlastivka, Čs. televize	CUTKA JIH (1950), redaktor Nové myslí, sekretář Č. tisku	CUPRNOV Vladimír, inž. (1929), ved. řed. FV pro techniku a investiční rozvoj, Praha	DANĚŠ Ladislav (1924), redaktor, Čs. televize, Praha	DEVL Zdeněk (1928), docent, profesor, ved. katedry dějin ČSFR a KSC, VSP UV KSC	DEBEK Jaroslav, inž. (1938), v. d. prac., VŠCHT	DIBENSTBER JIH (1937), redaktor, Čs. rozhlas	DIVEČKÝ Václav, inž. (1922), I. náměstek gen. řed. PZO Rapid, Praha	DOBROVSKÝ Luboš (1932), redaktor-dopisovatel v Moskvě, Čs. rozhlas	DOBROUCKÝ Miroslav, inž. (1932), pracovník MLDV Praha	DOČENKO Zdeněk (1929), tajemník vypočetního výboru KSC, Praha	DOČEKALOVÁ Ota, inž. (1926), odbor. referentka Fed. výboru pro první Prahu	DOHNAL Lubomír (1923), místopředseda, ČS ČSFR	DOHNALOVÁ Markéta (1928), ved. oddělení, Výzk. ústav plánování a řízení NH, Praha	DOLANSKY Vladimír (1931), inž., odbor. pracovník, VŠ chemickotechnologická	DOLEŠKA Viliam (1909), redaktor, dělník Páze	DOLEZAL JIH, PhDr. (1925), v. d. pracovník, HU CSAV, Praha	DOLEZALOVÁ Florence (1922), redaktorka, CTX	DOSKOCIL Ivan (1922), docent katedry nář. hosp. ČSFR, VPS UV KSC	DOSUDIL Milan (1936), ředitel Institutu výchovy ČSVD	DOSTAL-BYSTRINA Ivan (1924), v. d. pracovník Ústavu státní a práva CSAV, vedoucí řed. časopisů Právník	DRAPAC Ladislav (1929), odb. asistent kat. mar. fil., VSP UV KSC
---	--	---	------------------------------------	---	---	--	--	---	--	--	---	--	--	---	--	---	---	--	--	--	---	---	--	--	--	----------------------------------	---	--	--	---	---	---	---	--	---	--	---	---	--	---	--	---	--	--	---	---	--	--	--	---	---	---	--	--	---	---	---	---	---	--	--	---	---	---	--	--	--	---	--	---	--	---	--	--	--	---	---	--	---	--	---	---	---	--	--	--	--	---	---	---	---	--	--	--	---	--	---	--	---	---	--	---	--	---	---	--	---	---	--	--	--	---	--	--	--	--

(Dolní část seznamu pokračuje ve druhé straně)

Seznam osob doporučených k zařazení do jednotné centrální evidence představitelů a exponentů pravice z centrálních orgánů

Jak uháčekovat tmu o polednách

Sotva je co horšího, než zneužití myšlenky, která je zpočátku nesena jako svatá monstrance. Křesťanská víra prošla peklem inkvizice. Už jen komunistům o všeobecném blahu zavleko pálika zeměkoule do inferna Gulagu. Jakákoliv zveřejněná idea si zaslouží, aby se o ní dalo pochybovat. Uchránit ji to před degenerací (a personifikací choré ambiciózní vůle). Uchránit ji to před krutými následky, které pozdější generace těžko chápou, často je považují za výstředky a smolníky, které se už nemohou opakovat. Ovšem že se mohou opakovat. Nebot i absurdní projevy totalit jsou zábořní. Bez pochopení této pravdy se každá společnost vystavuje nebezpečí, že znovu skóduje do tmy o polednách, protože v euforii (tedy třeba nad pádem komunismu) podcení zásluhou ještě nedoraženého systému zla.

Občane, nezapávej si uši a oči. Pohleď na nový seznam, který se vynořil na světlo boží. Tentokrát jde o seznam autentický - a za každým jménem najdeš osud, který ne každý při schopen unést a přežít. Když sovětská intervence katalpulovala Gustáva Husáka do funkce československého místopředsedy, obrátil se na Leonida Brežněva s prosbou o recept, co udělat s lidmi, kteří nesklonili hlavu ani před srpnem, ani po něm. A kremelský vládce přinesl jedině slovo: *Progolodat!* (=vyhladovět)

A tak se i stalo. Univerzitní profesory nemohly dostat ani místa uklízeček. Práská pohřební služba lnerovala, že potřebuje metafe na Ošanech i garážistru pro své černé furgony. Ale to byla místa přímo nedostupná pro „politické zločince“.

Trvalo pár let, než se milostivě otevřely dveře kotelny pro filozofy, než mohli sociologové mýt výkladní skříň. A kdyby při každém významnějším mezinárodním jednání Východu ze Západem nebyly klade-ny otázky lidských práv, i ty přístě-venné kotelny by byly jako existen-ční SEZAME, k němuž není klíč.

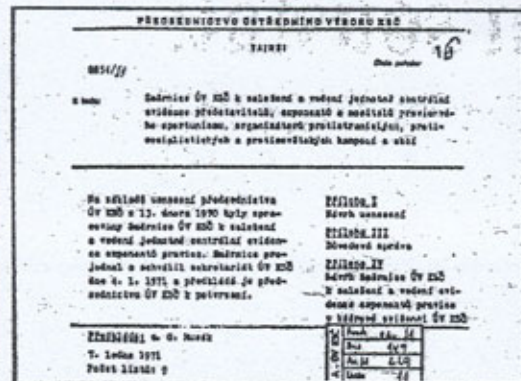
Rozpadala se manželství. Děti „těch nebezpečných“ nesměly na vysoké školy, často ani na střední. O syna ministra zahraničních věcí, který chtěl studovat architekturu v cizině (protože doma ne-nesl), se doslova sváděl boj v mezi-národním měřítku. Jaký to mělo smysl? Byla to demonstrace všemo-hochnosti režimu nad osudem kaž-dého občana; pokud se, jinak se s-tebou stane, co se nám zlíbí.

Nabylo přiléhavé být veden od vý-stupu z Bartolomějské přes vnitřní dvůr do Konviktské kolem kotel-ky s rozblázněnými vřítky a uslyšet jak smloumí mnohodem prohozenou větu, že „smlou prokoušout stejně do-ře krk dospělý jako dítě“.

Strohé historické dokumenty le-ccos zachytí, ale mládky se z nich dá vyčíst, jak pro mnoho lidí to byla doba plná bezradně, zoufalství, strachu, ba přímo hrůzy. To záleželo na okolnostech i lidských povahách.

Seznam jako seznam. Je to jmdno vede jména. Prostě dokument. Ne-bo ne? Pohleďte blíž: vždyť to byl přímo *mustr*, jak uháčekovat tmu o polednách. Aby bylo možné lépe se dobrat toho, jak za onou spirálou jmen byl a jsou lidé, vezměte zase do ruky Orwella nebo Kštie-ara. V myšlenkách na krutou pravdu věřejšika je aspoň část obrany proti mluvenému návratu společenského zatmění.

□ JAN PETRÁNEK

Takto vypadala část titulní strany Lidových novin 12. listopadu minulého roku. Zveřejnění směrnic a dalších dokumentů v LN iniciovalo později vyšetřova-ní, a jehož závěry jsme vás seznámili počátkem tohoto týdne.

DROZDOVÁ Růžena (1922), redaktorka, Čs. rozhlas.
DUBA Jan (1925), ved. taj. Jihočes. KV KSC, Česká Budějovice
DUBCEK Alexandr (1921), první tajemník ÚV KSC
DUBCEK Josef, MUDr. (1920), ředitel od-boru vědy, školství a tech., min. zdravotní-ctví
DUBSKÝ Milan, inž. (1929), ved. redaktor, časopis Čs. zahraniční obchod, PZO Rapid, Praha
DUDA Karel, dr. (1926), velv. ZD Washing-ton
DURMAN Karel (1932), docent, FF KU
DURR Zdeněk (1923), pracovník, min. zdrav. ČSR, Praha
DVOŘÁK Emil (1927), technik-inženýr, n.p. Kautsk, Kralupy n. Vlt.
DVOŘÁKOVÁ Eva (1932), odb. asistentka katedry dějin ČSSR a KSC, VSP ÚV KSC
DYMAČEK Michal (1943), asistent příro-vodecké fakulty, Brno
DURIŠ Julius (1904), obchodce

Bylo zřejmé, že na prvním místě musí být zaveden pořádek v Komunistické straně Československa... A když už se mluví o straně, nemá v reálném socia-lismu na mysl nikdo nic jiného než její nejužší vedení, její centrum, ústřední výbor a předsednictvo, sek-ретариát a pak základní aparát na všech stupních. Členstvo je až na posled-ním místě, protože je stej-ně manipulovatelné jako válční občané.

DURIŠOVÁ Irena (1918), před. ÚV Slove-nského svazu žen, Bratislava
EIS Zdeněk, PhDr. CSc. (1930), ved. prac. Ústav pro českou literaturu ČSAV, Praha
ERBAN Pavel, inž. (1924), odbor. ved. Čes-ké energetické závody
EREMIAŠ Václav (1921), ředitel, Výzkum-ný ústav zem. ekon.
ERLICH Juraj (1927), tajemník OV KSS Trenčín
FABIAN Juraj (1922), ved. pracovník fil. fak. UK Bratislava
FAIRAZIL Jindřich (1934), redaktor-jom-mentar, Čs. televize
FALTA Oto (1903), ved. pracovník, Ústav dělního socializmu ÚV KSC
FALTAN Samuel (1920), místopředseda vlády ČSSR
FANTL František, inž. (1926), zástupce řed-itelce ochr. skupiny, PZO Chemopoj, Praha
FELDTSTEIN Petr (1943), zást. šéfredaktora, časopis Student
FENCIL Zdeněk, RNDr. (1922), ved. ved. prac. Mikrobiologický ústav ČSAV, Praha
FESL Karel, PhDr. (1923), pol. prac. odb. stranických orgánů pol.-org. odd. ÚV KSC
FIALA Miloslav (1920), ředitel Rudvé fronty
FIALA Vlastimil (1920), ředitel odboru, min. kultury ČSR, Praha
FIBICH Jindřich (1922), docent politologie, FF KU

FIKAR Ladislav (1920), ředitel nakl. Čs. spisovatel, Praha
FILIP Eudor (1921), redaktor, ČTK Praha
Když bylo tedy dáno do pořádku centrum, bylo možné přistoupit k obno-vení pořádku v masách členstva, které z devadesá-ti procent nadšené tleskalo Dubčekovi a důvěřivě po-děpsalo kdejakou protiso-větskou rezoluci. Členstvo strany stále ještě předsta-vovalo vojáky bez discipli-ny...

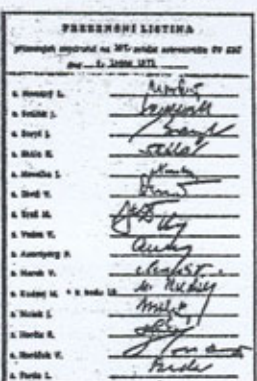
FISCHEL Max (1934), odborný asistent ka-tedry teorie řízení, VSP ÚV KSC
FISAR Vlastimil (1926), předseda stát. vrb. Odbojový svaz pracovníků v kultuře a umění
FISER Lubomír (1928), náměstek ústřední-ho ředitele, ČTK Praha
FLEISSIG Josef (1925), redaktor, deník Pra-če
FOHL Jaroslav, inž. (1938), odb. prac. VŠ chemickotechnologická, Praha
FORST JIH (1938), redaktor mezin. ved., ČTK Praha
FORŠIŠ Pavel (1930), ved. provoz. zvele-ňování filmu, Čs. film Bratislava
FORT Zdeněk (1926), šéfredaktor, Zeměděl-ské noviny
FRAJT Josef, inž. (1930), velv. rada, št. ZU v Berlíně
FREUND Gerhard, MUDr. (1912), odborný referent, min. zdrav. Praha
FRIS Eduard (1912), pracovník SAV Bratis-lava
FRODL JIH (1925), redaktor, Čs. rozhlas
FRYDRYCH Arnošt (1926), hlavní redaktor publicistiky, Čs. televize
FRYDRYCH Jaroslav, dr. (1930), ved. odd., PZO Inspektor

Janže samotné vyloučení a škrtání členstva strany by nemělo zdaleka onen pacifikační a zmrazující účín, kdyby nebylo prová-zeno existenčním nicněním téměř všech taktů postře-žných a současně všech ne-straniků z křesťanského a občanského tábora, kteří se angažovali v obrodním procesu.

FUCHS Jan (1930), hlavní režisér vystřihá-ní pro děti a mládež, Čs. rozhlas
FUSCH Vilém (1923), vedoucí redaktor, Čs. rozhlas
FUKSA Josef, inž. (1921), ved. odboru pro spolupráci se soc. státy, KVČ ČSSR
GABRIEL Zdeněk, inž. (1925), provoz. ná-městek ředitele, Čs. správa dopr. inžiný-ring
GAJDOS Josef (1927), pol. tajemník předsedy PS ČSSR
GAJER Václav (1923), místopředseda ústř. výboru, Odb. svaz zaměstnanců ústř. a uměň. Praha
GALUŠKA Miroslav (1922), ministr kultury ČSR, Praha
GARDELKA Jaroslav (1929), politický prac. odd. kultury ÚV KSC
GAŠPARIK Stefan (1921), ministr místního hospodářství
GELLNER Rudolf (1926), ved. odd. školství a vědy ÚV KSC
GIJURIC Arnošt, PhDr. (1938), ved. prac. fa-kultury ověry a novinařství, katedra psycholo-gie, Praha
GOLDSCHMID JIH (1925), ved. odd. meziná-rod. styků, ČTK
GOLDSTÜCKER Eduard (1913), předseda Čs. svazu spisovatelů
GOTTHARD Karel, Liberec, inž., řed. škop. mask. průzkumu, PZO Školstvo Liberec
GRACA Bohuslav (1925), tajemník ÚV KSS, Bratislava
GRAUS František (1921), vedoucí odd.

Tajný plán ÚV KSC

Komunistická strana Českoslo-venska nabyla jen politickou sílu, která přijímala výhradně politická rozhodnutí a za „normalizační“ temno v naší zemi nesa tedy jen Ja-koubi mihavou politickou odpověd-nost. Tento závěr vyplývá z tajného - v denním tisku dosud nepubliko-vaného - dokumentu - podle něhož KSC vypracovala projekt sdělení, evidence a izolace svých politických odpůrců. Plán, ve kterém KSC na-vlád použít pro obnovení stejné metody, jako v letech služeb uplatňovala Státní bezpečnost, byl 4. 1. 1971 schválen sekretariátem a 8. 1. 1971 potvrzen předsednict-vem ÚV KSC. Obsáhlý výtah z do-kumentu přinášíme na str. 10.

HISTORICKÝ ÚSTAV ČSAV, Praha
GRMAN Ludvík (1921), místopř. předst. Svazu slov. spisovatelův
GRYGAR JIH (1929), učitel, stav. fakulta SVST, Bratislava
GRYGAR Kamil (1932), ved. odbor. řed. prac. periodika ČSAV
GRYM Pavel (1930), redaktor, deník Lidová demokracie
GUDRICH Zdeněk, inž. (1921), náměstek ředce, ONV Brno
GUTMANN Arnošt, člen koresp. AV MUDr. (1910), ved. odd. Psychologického ústavu ČSAV, Praha
HAD Miloslav (1933), inž. tajemník ZU Lon-žy
HAJEK JIH, dr. (1913), ministr zahr. věcí ČSSR
HAJEK Miloslav (1921), ředitel Ústavu dělní socializmu ÚV KSC
HAJEK Miroslav (1933), prac. propagačního odd. PZO Technoexport, Praha
HAJKOVÁ Anna (1929), sekretářka Úřadu předsednictva vlády ČSSR
HAKOVÁ Lubka (1927), pracovníce Ústavu pro fil. a soc. ČSAV, Praha
HAMŠIK Dušan (1930), redaktor, Literární noviny

Mravní ubohost této celé existenční perzekuce československé inteligence spočívá v celkové zbabě-losti jejích autorů a vyko-navatelů. Tajné směrnice, tajné příkazy a tajné sezna-my. Tim, že nebyly dány jasné směrnice, změnila se mnohde tato persekuci-ální akce v mluvlivou hru.

HANÁK JIH (1938), redaktor, časopis Re-portér
HANÁK Václav (1922), vrchní disponent, gestapo Státní banky št.
HANSILAN, Jaroslav (1931), ved. org. trnov. úseku, GR Obchodní ústav, Gostolovad
HANUS Antonín (1914), I. tajemník ZU La-gos
HANZEL Vilém (1920), zástupce ředitele Ústavu dělní socializmu ÚV KSC
HANZELKA JIH (1920), spisovatel
HANZELKA Nora (1926), odborná asis-tentka, katedra pol. ekonomie, VSP ÚV KSC
HARENČAR Robert (1931), předseda SÚV ČSM
HARNACH Vlastimil (1916), ředitel Filmo-vého studia Barrandov
HASKOVEC JIH (1924), předseda kontrolní a revizní komise Pionýra, Praha
HAŠTABA Stanislav (1933), redaktor ča-sopisu Reportér
HÁVALA Vojtěch, prof. (1930), děkan právnické fakulty UK Bratislava

... v zájmu svých dětí se zřekl svých práv a pře-svědčení, zapoj se do ob-novování pořádku, přiznej chyby a omyly... Aby byla podtržena důležitost a vě-rohodnost tohoto pravidla, nebyla hned na počátku přijata do výběrových škol, na vysoké školy a vůbec do celého systému přípra-vy na život většina děl stoupenců obrodného pro-cesu a vůbec všech, kteří byli z nejruznějších dů-vodů vytvářeni jako zdroje neklidu.

HAUER Josef, inž. (1919), ředitel Závodu jedné elektrárny Op Škoda
HAVEL Václav (1936), spisovatel
HAVLICEK Dušan (1923), zpravodaj ČTK, Zlíneň
HAVLICEK Josef (1926), vedoucí ústřed-ního technického provozu Čs. rozhlas, Praha

HAVLICEK Stanislav (1917), vedoucí odboru odd. mezinárod. politiky ÚV KSC
HAVLICKOVÁ Duša (1940), redaktorka Čs. televize, Praha
HAVLIK Milan, inž. (1941), delegát PZO Technoexport, Brazílie
HEJL Leobek, inž. (1929), vedoucí odboru sociálního O. Škva
HEJNA Zdeněk (1926), předseda ÚVOS pracovníků vodního hospodářství, Praha
HEJZLAR Zdeněk (1921), ředitel Čs. roz-blasu, Praha

Obnovení pořádku probl-halo v Československu proto tak hrozně, že v jádru bylo celé obyvatelstvo na daný typ pořádku už navy-klé...

HELEBRANT Jaroslav (1925), pomocník vedoucího oddělení kultury ÚV KSC
HELGE Ladislav (1927), místopředseda FTES
HENDRYCH Václav (1921), ředitel sekce ministrstva školství ČSR, Praha
HERMACH JIH (1912) pracovník Ústavu sociologie a filosofie ČSAV, Praha
HETES Jaromír, inž. CSc. (1926) tajem-ník ÚV KSC
HIRŠL Miroslav (1929), docent katedry politiky ekonomie VSP ÚV KSC
HLADKÝ Milan, inž. arch. (1925), pri-mář města Bratislava
HLAVICOVÁ Marie (1945), redaktorka deníku Mladá fronta, Praha
HLINKA Bohuslav (1927), redaktor dení-ku Lidová demokracie, Praha
HNÍZDO Radko, inž. (1937), vedoucí od-borový referent FVD, Praha
HODINÁR Zdeněk, inž. (1922), odborný referent ministerstva chemického průmys-lu ČSR, Praha
HOPMANER Stanislav (1925), ředitel Ústředního domu pionýrů a mládeže, Pra-ha 2
HOFMAN Leopold (1913), člen KV KSC pověřen řízením PKV
HOCHMAN JIH (1926), redaktor časopisu Reportér
HOJDAK Josef (1906), generální inspek-tor Zemědělství a výživy
HOLAN Antonín, inž. (1920), rada velvyslan-cův ZD Vítěz
HOLÁTKO Bohumil, JUDr. (1914), vedoucí oddělení odboru právnických vězňů mi-nisterstva stavebnictví ČSR, Praha
HOLBĚCKÝ Lubomír (1946), student KU Praha
HOLIK Milan (1930), vedoucí personál-ního oddělení PZO, Českořechy, Praha
HOLINKOVÁ Gařna (1923), překladatel-ka MZV ČSSR Praha
HOLLER Josef (1927), redaktor časopisu Reportér
HOLLY Anton (1915), šéfredaktor časo-pisu Roháč, Bratislava
HOLLY Martin (1931), režisér slovenské-ho filmu, Bratislava-Koliba
HOLUBEC Vladislav (1924), redaktor de-liku Praze, Praha
HOLUBEC Luděk dr. (1926), ředitel za-hranického odboru MŠ ČSR, Praha
HOLY Václav (1933), redaktor Novin za-hranického obchodu ČSSR
HOMOLA Otá (1921), ředitel Památko-vo-pisnický ústav Praha-Pohofeře
HONCIK Vladimír (1925), vedoucí redak-tor zemědělské rubriky Čs. rozhlasu, Pra-ha
HONIVA redakce politického výtahů
HONOVA Eva (1932), samostatná biblio-grafka knihovny Ústavu dělní socializmu ÚV KSC
HONS JIH (1926), pracovník PZO Inven-tura, Praha
HONS Rudolf (1933), redaktor zahraní-čního výtahů Čs. rozhlasu, Praha

V textu seznamu jsou za-řazeny citáty z knihy Milana Šimečky „OBNOVENÍ PO-RÁDKU“

(Další část seznamu otksneme v ní-tě-ry)

Computer Equipment

nabízí síť, která svou jednoduchostí a výkonností doboya počítačový svět

LANtastic 4.1

Instalace sítě LANtastic byla opravdu jednoduchá. Trochu práce nám však dalo optimální vyladění sítě. I to se nám v krátké době podařilo. Hlavní díky kvalitnímu českému překladu originálních manuálů!

Těšíme se na Vaši návštěvu v naší prodejní v Braničce 107, 147 00 Praha 4, tel. 4613111, 461293, fax 462 683, 437 341 LND 11608

Seznam osob doporučených k zarazení do jednotné centrální evidence představitelů a exponentů pravice z centrálních orgánů

STRHAN Milan (1929), ředitel, Encyklopedický ústav SAV, Bratislava
 STRNKA Jolius (1928), vědecký pracovník, Filozofický ústav SAV, Bratislava
 STRNAD Otakar (1929), vedoucí odborného referátu PZO Ligna, Praha
 STRNÁDOVA Mária (1921), redaktorka, časopis Obzor, Bratislava
 STROHOŠOVA Eva, PhDr., CSc. (1928), zástupce vedoucího oddělení, Ústav pro českou literaturu CSAV, Praha
 STUCHL Vladimír (1922), šéfredaktor, časopis Květy
 STUPKA Stanislav (1927), diplomatický pracovník, 1. tajemník MZV CSSR
 SUCHÝ Cestmír (1921), vedoucí rubriky, Cs. rozhlas, Praha
 SUK Jindřich (1924), ústřední ředitel, ČTK Praha
 SUKOVÁ Věra (1923), redaktorka mezinárodní redakce ČTK, Praha
 SÚM Antonín, JUDr. (1919), tajemník ÚV NF, Praha
 SVÁTEK František (1936), odborný asistent, katedra dějin mezinárodní politiky VSP ÚV KSC
 SVEJKOVSKÝ František (1912), ředitel pro techniku a rozvoj, Čs. televize, Praha
 SVEJKOVSKÝ Jiří, ing. (1925), redaktor-komentátor, Čs. televize, Praha
 SVITÁK Ivan (1925), pracovník Filozofického ústavu CSAV, Praha
 SVOBODA Alois (1922), šéfredaktor, časopis Politika
 SVOBODA Jaroslav, ing. (1930), oborový ředitel, Uranové doly, Příbram
 SVOBODA Josef (1930), technik, VCHZ Semtín, Pardubice
 SVOBODA Karel, dr. HACKL (1921), poradce, Kancelář prezidenta CSSR
 SVOBODA Miroslav, ing. (1922), náměstek ministra zemědělství ČSR
 SYNEK Ivan (1930), konzultant oddělení mezinárodní politiky ÚV KSC
 SZABO Gejza (1940), redaktor, Új szö
 SZOKE Jozef (1928), redaktor, ÚV Česmadok, Bratislava
 ŠABATA Jaroslav, PhDr. (1927), tajemník KV KSC Brno
 ŠABLA Vladimír (1928), pracovník SNR, Bratislava
 ŠÁDEK Bohumil (1919), technický náměstek ředitele, Čs. státní léžně, Teplice
 ŠAFÁRIK Antonín (1919), ředitel, Pragokonzert, Praha

Mám jsem připravenu slušnou analýzu kontrarevoluční situace v Československu, ale v dané chvíli jsem jí ještě nechci přednést. Nyní bych ji třeba poprosil, aby se všichni soudruzi nahodili situaci podle těchto, která ovšem u nás, rozhlas a televizi, říci, že skutečnou pravdou je, že většina lidí v Československu souhlasí a tím, že nám přišli pomoci, ale byli zaskočení prohlášením předstevnictva Ústředního výboru strany, a tak se stáhní do pasivity.

SILHAN Věnek (1927), ředitel, Výzkumný ústav ekonomiky průmyslu a stavebnictví, Praha
 SILLAR Jiří, ing. (1928), vedoucí oddělení zemědělské politiky, Výzkumný ústav financí, Praha
 SILLEROVA Jaroslava (1919), vedoucí sekretariátu náměstka ministra stavebnictví ČSR
 ŠÍMA Jaroslav, ing. (1922), odborný referent, federální výbor pro průmysl
 ŠÍMÁČEK Jan, dr. (1921), vedoucí čs. obchodní mise, Frankfurt n. M.
 ŠÍMÁNEK Jaroslav (1921), odborný referent-propagační výtvarník, ministerstvo chemického průmyslu ČSR
 ŠÍMEČEK Václav (1919), soustředník, Jihostroj, Velešín
 ŠÍMEČKA Milan, doc. (1930), doцент katedry ML, Vysoká škola múzických umění, Bratislava
 ŠÍMEK Antonín (1913), 1. náměstek generálního ředitele, Čs. obchodní banka, Praha
 ŠIMKO Otto (1924), redaktor, časopis Výber, Bratislava
 ŠIMON Bohumil (1920), vedoucí tajemník MěstV KSC Praha
 ŠIMONEK Jaroslav (1931), odborný asistent katedry kulturní politiky, VSP ÚV KSC
 ŠINDELAR Jan (1922) doc. kat. marx. filoz. VSP ÚV KSC
 ŠÍP Emil (1913), zástupce šéfredaktora, Rudé právo
 ŠÍSTEK Roman (1932), vedoucí obchodní referent, PZO KOVO, Praha 7
 SKALOUD Emil (1911), redaktor, Svobodné slovo, Praha
 SKALOUD Ján, doc. (1929), docent katedry ML, právnická fakulta UK, Bratislava
 SKORNICKÁ František, ing. (1926), zástupce ředitele obchodně provozního úseku, PZO Chemapol, Praha
 SKOVANR Jan (1941), odborný pracovník, právnická fakulta UK, Bratislava
 SKUTINA Vladimír (1931), redaktor, Čs. televize, Praha
 ŠKVOREČEK Josef (1924), spisovatel
 ŠLEISOVÁ Helena (1927), redaktorka, Cs. rozhlas, Praha
 ŠMAHEL Otakar, prof., MUDr. (1913), ředitel, Výzkumný ústav experimentální terapie
 ŠMEJC Drahošlav (1931), pracovník ÚV KSC
 ŠMID Miroslav, ing. (1922), vedoucí odborný referent-specialista, ministerstvo průmyslu ČSR
 ŠMÍDAK Miroslav (1931), ředitel, sekretariát prezidia CSAV, Praha
 ŠMÍDMAJER Josef (1913), vedoucí sekretariátu předsedy vlády O. Černíka
 ŠNAJDR Milan (1930), místopředseda, Český geologický úřad, Praha
 ŠNEKOVÁ Libuše (1919), vedoucí vnitropolitické redakce, Cs. rozhlas, Praha
 ŠNIR Matěj (1929), redaktor, ČTK Bratislava
 ŠORM František, akademik (1913), předseda Československé akademie věd
 ŠOTOLA Jiří (1924), šéfredaktor, Literární listy
 ŠPÁČEK Josef, RSDr. (1927), tajemník ÚV KSC
 ŠTEFAN Emil (1912), spisovatel-redaktor
 ŠTEFANÍK František (1919), vedoucí tajemník Strany svobody, velvyslanec v rádu v KLDR
 ŠTEFL František (1925), samostatný odborný referent, Ústřední správa železnic, Praha
 ŠTEPÁN Miroslav (1922), vedoucí tajemník východočeského KV KSC
 ŠTEPÁNEK Jan, dr. (1937), profesor 2. interní kliniky profesora Herlese, Státní fakultní nemocnice, Praha 2
 ŠTEPANOVSKÝ Jiří, dr. (1925), vědecký pracovník, UMPE při MZV CSSR
 ŠTĚRBA Milan (1926), 1. tajemník, zast. úřad v Bernu
 ŠTERN Jan (1924), samostatný komentátor, deník Práce, Praha
 ŠTERZL Jaroslav, MUDr. (1925), zástupce ředitele a vedoucí oddělení imunologie, Mikrobiologický ústav CSAV, Praha
 ŠTĚTINA Jaromír (1918), velvyslanec, zast. úřad na Cejlonu
 ŠTEVČEK Pavol (1932), vědecký pracovník, Ústav slovenské literatury SAV, Bratislava
 ŠTRBAK Michal (1930), redaktor, redakce Zemědělských novin, Bratislava
 ŠTROPOVÁ Miroslava (1912), odborná referentka, ministerstvo zdravotnictví, Praha 10
 ŠTUDENC Karol (1909), šéfredaktor, časopis SPB Bojovník, Bratislava

ŠTYCH Jiří, dr. (1928), redaktor-spekulant, Zemědělské noviny, Praha
 ŠTOVIČKOVÁ Věra (1930), redaktorka rubriky Mezinárodní život, Cs. rozhlas, Praha
 ŠUBRT Jiří (1934), pracovník, SF ČVUT, Praha
 ŠUDOMA Jaroslav, ing. (1934), samostatný odborný referent-specialista MPT ČSR
 SUCHNA Miloš (1940), mechanizátor, ČSA, Praha-Ruzyně
 ŠULC Bohumil, RSDr. (1923), pracovník ÚV KSC, pracovník SKV KSC
 ŠULC Ludvík (1911), vedoucí oddělení, Výzkumný ústav pedagogický, Praha
 ŠULC Milan (1924), redaktor, Literární listy
 ŠULC Vlastimil (1929), uvolněný předseda ZV ROH, Čs. správa dopravních letišť, Praha 6
 ŠULC Zdislav (1926), zástupce šéfredaktora, Rudé právo
 ŠUMBERA Jan, ing. (1930), předseda PV KSC, Svit, Gottwaldov
 ŠVARCOVÁ Helena (1931), prorektor VSP ÚV KSC
 ŠVEC Josef (1922), generální ředitel, Obvod ovocem a zeleninou, Praha
 ŠVENK Ludovít (1937), redaktor, Revace Život, Bratislava
 ŠVERMOVÁ Marie (1902), důchodkyně

Nemám jsem strach o život, ani z toho, že kontrarevoluční síly zvítězí. Vždy jsem věřil, že je to jen otvorková vládnutí pracovních opozitů nad námi. Jestliže již spoleno do Československa vstupují, jny vyhledat než úplná porážka kontrarevolučních sil nebyl možný.

TOUŠKA František (1918), šéfredaktor, Lidová demokracie, Praha
 TRLIJAF Ladislav, doc. RNDr., CSc. (1925), zástupce ředitele, Ústav jaderného výzkumu, Rež u Prahy
 TROKAN Jozef (1919), profesor, stavební fakulta SVST, Bratislava
 TUČKOVÁ Anna (1923), redaktorka, čas. Reportér
 TULA Zlatko (1924), velv. rada ZÚ v Římě, prac. odd. mezinár. pol. ÚV KSC
 TŮMA Vladimír, RSDr. (1928), starší ref. odb. kád. ev. pol.-org. odd. ÚV KSC
 TŮMA Vlastimil (1931), 1. tajemník ZÚ ve Varšavě
 TURČEK Jolius (1922), tajemník ÚV KSS Bratislava
 TUREČKOVÁ Jiřina (1933), tajemnice OV KSC Opava
 TUREK Otakar (1932), odb. ref.-spec. Česká plánovací komise, Praha 7
 TVAROŽKOVÁ Mária (1926), redaktorka vyd. Živena, Bratislava
 TYL Miroslav (1943), ved. aspirant ped. fak. KU, Praha
 TAŽKY Anton (1921), ved. tajemník SKV KSS B. Bystrica
 TAŽKY Ladislav (1924), spisovatel, Zvěř slov. spisovatelov, Bratislava
 UHER Ján (1928), ved. prac. FU SAV, Bratislava
 ULRICH Jindřich, inž. (1923), ved. sekretariát předsedy představenstva, Český svaz spoř. družstev, Praha
 ULRICH Jiří (1924), pol. pracovník odboru inf. pol.-org. odd. ÚV KSC
 URBAN Luděk, doc. inž., CSc. (1927), ved. odd. kapitalismu, Ek. ústav CSAV, Praha
 URBAN Vladimír (1944), tech. redaktor, ORBIS, Praha 1
 URBAN Vlastimil (1921), ved. odd. min. kul. ČSR
 URČ Rudolf (1937), ved. dramaturg Slov. film, Bratislava
 URX Richard (1930), odd. poradce, Úřad předstevnictva vlády ČSR
 UŠIAK Ján, doc. (1914), docent, fil. fakulta UK, Bratislava
 UTTITZ Bedřich (1920), ved. redaktor, Cs. rozhlas, Praha
 VACATA Ladislav, dr. (1922), velvysl. ZÚ v Pákistánu
 VACIK Miloš (1922), redaktor-ved. odd. literatury a umění, Rudé právo
 VACLAVÍČEK Jiří (1926), sam. redaktor, Ústřední noviny
 VACLAVO Antonín (1922), ved. prac. Ústav dějin soc. ÚV KSC
 VACLAVO Karel (1919), nám. mínistra-předsedy FV MZV ČSR
 VACULÍK Ludvík (1926), redaktor, Lit. noviny
 VACULÍK Martin (1922), zást. ved. pol.-org. odd. ÚV KSC
 VAGNER Zdeněk (1933), pol. pracovník odd. mez. politiky ÚV KSC
 VALEK Ladislav (1922), redaktor Cs. rozhlas, Praha
 VALENTA Jaroslav (1930), ved. oddělení, Ústav dějin vých. Evropy
 VALENTA Jiří (1927), ved. odboru odd. kul. ÚV KSC
 VALENTA Jiří (1928), hlasatel-red. Cs. rozhlas, Praha
 VALEŠ Václav, ing. (1922), místopředseda vlády ČSR
 VANĚK Jiří, ing. (1939), asistent, Vysoká škola chemicko-technologická, Praha 6
 VANĚK Václav (1920), předseda ÚV Odborového svazu pracovníků školství a vědy
 VANYSEK Jan (1910), nám. mínistra zdrav. ČSR
 VÁROS Marian (1923), ředitel, Ústav teorie a dějin umění SAV, Bratislava
 VÁROŠ Milan (1933), redaktor SMENA, Bratislava
 VARTÍK František, prof. (1929), děkan, fil. fakulta UK, Bratislava
 VASÍČKOVÁ Ludmila, inž. (1919), ved. odb. ref., min. zdravotnictví ČSR, Praha 10
 VAVÁK Jozef (1922), ředitel, Okresní zem. sdružení, Zvolen
 VÁVRA Ivan (1921), ved. redaktor, ČTK Praha
 VÁVRA Jozef (1917), ved. rep. zprav. odd. deník Práce, Praha
 VECERA Jan (1920), ved. odboru bezp. a bran. odd. st. adm. ÚV KSC
 VEJVODA Zdeněk (1926), ved. odb. odd. mez. pol. ÚV KSC
 VELEK František, RSDr. (1922), zást. ved. Institut ROH, Praha 2
 VELENSKÝ Ladislav (1926), šéfredaktor, deník Práce, Praha
 VELÍŠEK František, dr. (1929), 1. tajemník-zástupce velv. ZÚ v Athénách
 VELTRUSKÝ Ladislav, JUDr., CSc. (1917), rektor VŠE, Praha
 VENC Miroslav (1931), red., min. školství SSR

Exponenti pravice, různé kontrarevoluční síly se stáhli a čekají, jaký trend je stáhně. Když se posloupné přesvědčovali, že nikdo, ani ti, co připravovali nejhorší zločin - kontrarevoluční zvrát - nebyli souzenci (je to ojedinelý případ v dějinách), nepochopili jako velkovýstava, a je jako náš slabost a začal vystupovat různými způsoby. Začali psát různé hanobivé, shany, rezoluce, ve snaže očermít social. emu a svou social. jnkou vasi.

VERGNER Zdeněk, inž. CSc. (1925), nám. gen. sekretáře Hospodářské rady, Úřad předstevnictva vlády ČSR
 VESELA Eva (1914), místopředsedkyně ÚVOS zaměstnanců školství a vědy
 VESELY Ludvík (1920), redaktor, Literární noviny
 VESELY Milan, inž. (1932), ved. odb. ref. Ústřední správa železnic, Praha
 VEVERKA Milan, inž. (1933), ved. odboru hosp. pol. UKLK, později gen. taj. vlády ČSR
 VETVIČKA Miloš (1922), redaktor, družstvo Pragopropag, Praha 5
 VINAR Jan (1914), redaktor, Cs. rozhlas, Praha
 VINTERA František (1920), ved. út. obrany MPT ČSR
 VITÁČEK Jaroslav (1924), tajemník, střežobčeský KV KSC Praha
 VITÁSEK Zdeněk (1926), pracovník, Kabinet pro studium věd CSAV, Praha
 VITHA Oldřich (1924), gen. fed. Vodní toky Praha
 VINTERA Jan, JUDr. (1925), první nám. min. plánování, Praha 7
 VLASÁK Frant., RNDr. (1912), min. plánování, Praha
 VLAŠÁNEK Miroslav (1928), odb. asistent, katedra dějin ČSR a KSC, VSP ÚV KSC
 VLČEK Jaroslav (1918), ved. teriorálního odb. min. zahr. věcí ČSR
 VLČEK Rudolf, inž. (1936), ved. odboru MPT ČSR
 VLK Radoslav, inž. (1923), ved. odd. min. prům. ČSR
 VLK Vratislav, dr. (1923), ved. org. odd. PZO SKODAEKSPORT, Praha
 VODA Pavel, JUDr. (1931), ved. odb. ref. kancelář min. zahr. obch. ČSR
 VODIČKA Felix, prof., DrSc., fil. kor. (1909), ředitel, Ústav pro Čes. lit. CSAV, Praha
 VODSLON František (1906), místopředseda UKLK ČSR, Praha
 VOITH Václav, inž. (1927), ved. odd. odb. prům., Česká plán. komise, Praha

Na závěr jednání (dubnového zasedání předstevnictva ÚV KSC v roce 1969) mluvil soudruh Husák: „Upozornil, že mnohá rozhodnutí nebudou vždy populární. Bude zapotřebí mnoho napravení. Bude vyžaduje to názorový boj. Ne fyzickou, kvádaci protivníků, ale věstí politický zápas. Dát každému možnost, aby se projevil, ale když bude proti police strany, bude nutný tvrdý zásah.“

VOJTECH Ivan (1928), odb. asistent FF UK, Praha
 VOJTKO Ján (1932), předseda ÚV Odborového svazu prac. škol. a vedy VOKROUHLICKÝ Zbyněk, JUDr., CSc. (1930), předseda ÚV ČSM
 VOLNÁ Vlasta (1934), redaktorka, Zem. noviny, Praha
 VOLNÝ Sláva (1928), redaktor Cs. rozhlas, Praha
 VONDRÁSEK Slavomil (1927), ved. armádního vysílání, Cs. rozhlas, Praha
 VOSECKÝ Jaromír (1925), redaktor Světového hosp., ČTK Praha
 VOTAVA Emil (1923), odb. asistent, katedra nár. hos., VSP ÚV KSC
 VRABEC Jan (1933), redaktor Čs. televize, Praha
 VRABEC Václav (1931), redaktor, Rudé právo
 VRONSKÝ Václav (1928), ved. prac. dipl. prac. MZV ČSR
 VYSKOVSKÝ Richard (1929), arch.-ved. tech. skupiny, Školská správa, Praha
 WACKENREUTHER Vladimír (1932), ved. obch. tech. referent, PZO Strojimport, Praha

V seznamu jsou zařazeny citáty z neautorizovaných Pamětí Vasil Blakva, vydaných Agenturou Česky v roce 1991.

Doplňky a opravy
 První část seznamu, zveřejněnou 21. července, doplňujeme u pana ČERNÉHO Václava (1924) zaměstnatele, kterým byl nízkový odbor MZV ČSR.

Ve druhé části seznamu, který byl otištěn dne 30. července, jsme chyběj uvedli jméno „Loukotka Ivan“ namísto správného „LOUKOTKA Ivan (1925). I. náměstek mínistra obchodu ČSR“. Za chybu se omlouváme. (Druhá část seznamu otištěme ve čtvrté)